

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union)

FÆLLES AKTION

af 29. juni 1998

vedtaget af Rådet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union om god praksis i forbindelse med gensidig retshjælp i straffesager

(98/427/RIA)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel K.3, stk. 2, litra b),

under henvisning til rapporten fra Gruppen på Højt Plan vedrørende organiseret Kriminalitet⁽¹⁾, som blev godkendt af Det Europæiske Råd i Amsterdam den 16. og 17. juni 1997, og navnlig til henstilling nr. 16 i rapporten,

under henvisning til resultaterne fra seminaret den 1. og 2. oktober 1997 i Luxembourg om forbedring af det retlige samarbejde og beskyttelse af menneskerettighederne,

under henvisning til den fælles aktion 98/428/RIA af 29. juni 1998 vedtaget af Rådet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union om oprettelse af et europæisk retligt netværk⁽²⁾, særlig artikel 4 og 5,

under henvisning til den europæiske konvention om gensidig retshjælp i straffesager af 20. april 1959, andre gældende konventioner på området og udkastet til konventionen om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater, og

ud fra følgende betragtninger:

Det er nødvendigt, at der sker yderligere praktiske forbedringer med hensyn til gensidig retshjælp mellem medlemsstaterne i Den Europæiske Union, navnlig med henblik på bekæmpelse af grov kriminalitet;

Rådet har drøftet de synspunkter, som Europa-Parlamentet⁽³⁾ har fremsat i forbindelse med den høring, som formandskabet har foretaget i henhold til traktatens artikel K.6 —

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES AKTION:

Artikel 1

Erklæringer om god praksis

1. Hver medlemsstat indgiver senest tolv måneder efter denne fælles aktions ikrafttræden en erklæring til Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union om

god praksis for udførelse af begæringer fra andre medlemsstater om gensidig retshjælp i straffesager, herunder formidling af resultaterne, samt for fremsendelse af retsanmodninger til andre medlemsstater.

2. Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union oversætter de i denne artikel nævnte erklæringer til Det Europæiske Fællesskabs institutioners officielle sprog og fremsender oversættelserne til medlemsstaterne.

3. Med forbehold for bestemmelserne i udkastet til konvention om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater og for den til denne fælles aktion knyttede erklæring, forpligter hver medlemsstat sig i de i stk. 1 nævnte erklæringer til at fremme følgende former for praksis i henhold til dens nationale lovgivning og retsplejeregler:

- a) når den anmodes herom af den begærende medlemsstat, at bekræfte modtagelsen af alle begæringer og skriftlige forespørgsler vedrørende udførelsen af sådanne begæringer, medmindre der hurtigt udsendes et fyldigt svar; den begærende medlemsstat må ikke anmode om bekræftelse, medmindre begæringen er betegnet »hastende« af den pågældende medlemsstat, eller denne finder, at bekræftelse er nødvendig på baggrund af sagens omstændigheder
- b) når den bekræfter modtagelsen af de begæringer og forespørgsler, der er nævnt i dette stykke, at oplyse de begærende myndigheder om navnet på den myndighed og om muligt den person, der er ansvarlig for udførelsen af begæringen, samt om, hvorledes vedkommende kan kontaktes, herunder oplyse om telefon- og faxnumre
- c) hvis det ikke strider mod lovgivningen i den anmodede medlemsstat, at prioritere begæringer, der udtrykkeligt er betegnet som »hastende« af de myndigheder, der har fremsat dem, og at behandle alle begæringer, hvad enten de er betegnet som hastende eller ej, på lige fod med tilsvarende forespørgsler, der fremsættes i den anmodede medlemsstat af den pågældende medlemsstats egne myndigheder

⁽¹⁾ EFT C 251 af 15. 8. 1997, s. 1.

⁽²⁾ Se side 4 i denne Tidende.

⁽³⁾ Udtalelse afgivet den 3. april 1998 (EFT C 138 af 4. 5. 1998).

- d) hvis den ønskede retshjælp ikke kan udføres helt eller delvis, at afgive en skriftlig eller mundtlig rapport til de begærende myndigheder, hvori der gøres rede for vanskelighederne og hvori det tilbydes sammen med de begærende myndigheder at overveje, hvordan disse vanskeligheder kan overvindes
- e) hvis det kan forudses, at retshjælpen ikke kan gives eller ikke kan gives fuldt ud inden for den frist, der er anført af den begærende medlemsstat, og at dette vil svække retsforfølgningen i den begærende medlemsstat, omgående at give dennes myndigheder en skriftlig eller mundtlig rapport samt eventuelle yderligere rapporter, som disse myndigheder måtte ønske, hvori der gøres rede for, hvornår den ønskede retshjælp kan forventes
- f) at fremsætte begæringer om retshjælp, så snart det er konstateret, præcis hvilken retshjælp der er behov for, og, såfremt en begæring er betegnet som »hastende«, eller en frist er anført, at begrunde dette; erklæringen skal indeholde en forpligtelse til ikke at betegne en begæring som »hastende«, hvis den er mindre væsentlig
- g) at sikre, at begæringerne fremsættes i overensstemmelse med den relevante traktat eller andre internationale aftaler
- h) når den fremsætter begæring om retshjælp, at oplyse de anmodede myndigheder om navnet på den myndighed og om muligt den person, der er ansvarlig for fremsættelsen af begæringen, samt om, hvorledes vedkommende kan kontaktes, herunder oplyse om telefon- og faxnumre.

4. Hver medlemsstat underretter sine retlige eller kompetente myndigheder om sin erklæring og henstiller til dem at fremme sådanne foranstaltninger inden for deres beføjelser, som måtte være nødvendige for at gennemføre erklæringen.

5. En erklæring, der er afgivet i henhold til denne artikel, kan når som helst ændres af den medlemsstat, der har afgivet den, ved hjælp af en supplerende erklæring, der indgives til Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union, jf. dog stk. 3. En sådan supplerende erklæring skal have til formål yderligere at forbedre god praksis for udførelse af begæringer om gensidig retshjælp i straffesager.

Artikel 2

Gennemgang af praksis

Med forbehold af den ordning for evaluering af, hvordan de internationale forpligtelser i forbindelse med bekæmpelsen af organiseret kriminalitet udmøntes og efterleves i

de enkelte medlemsstater, der fastlægges i den fælles aktion 97/827/RIA af 5. december 1997⁽¹⁾, gennemgår den enkelte medlemsstat regelmæssigt, hvordan den efterkommer sine erklæringer afgivet i henhold til artikel 1. Den enkelte medlemsstat bestemmer selv, hvordan den vil gennemgå dette under hensyn til statens egne foranstaltninger med henblik på retshjælp i straffesager.

Artikel 3

Det europæiske retlige netværk

Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union stiller de erklæringer, der er nævnt i artikel 1 til rådighed for det europæiske retlige netværk (omhandlet i henstilling 21 i handlingsplanen fra Gruppen på Højt Plan vedrørende organiseret Kriminalitet), så snart de er indgivet. Netværket vurderer erklæringerne på grundlag af sin egen kompetence og erfaring og kan fremsætte ethvert forslag, det finder relevant med henblik på at forbedre retshjælpen i straffesager, herunder forslag om fælles metoder til evaluering af praksis.

Artikel 4

Fornyet gennemgang

Rådet foretager en fornyet gennemgang af denne fælles aktion på baggrund af resultaterne af den ordning for evaluering af, hvordan de internationale forpligtelser i forbindelse med bekæmpelsen af organiseret kriminalitet udmøntes og efterleves i de enkelte medlemsstater, der fastlægges i den fælles aktion 97/827/RIA af 5. december 1997.

Artikel 5

Ikrafttræden

Denne fælles aktion træder i kraft på dagen for offentliggørelsen.

Artikel 6

Offentliggørelse

Denne fælles aktion offentliggøres i Tidende.

Udfærdiget i Luxembourg, den 29. juni 1998.

På Rådets vegne

R. COOK

Formand

⁽¹⁾ EFT L 344 af 15. 12. 1997, s. 7.

*BILAG***ERKLÆRING FRA FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND**

Tyskland erklærer, at de tyske myndigheder vil bekræfte modtagelsen i henhold til artikel 1, stk. 3, litra a) og b), i den fælles aktion om god praksis i forbindelse med gensidig retshjælp i straffesager, når de er af den opfattelse, at en sådan bekræftelse er hensigtsmæssig for at fremme gennemførelsen af den pågældende begæring eller skriftlige forespørgsel.
